

[Handelsministeren.]

mod olieforurening af havet i loven at søge optaget en bemyndigelse for handelsministeren til efter indstilling fra olieforureningsrådet at fastsætte bestemmelser til forebyggelse af, at havet forurenes ved udkastning fra danske skibe af ikke let nedbrydelige eller skadelige materialer og til at forbyde enhver udkastning fra skibe — uanset deres nationalitet — af sådanne materialer i danske territorialfarvande. Bestemmelsen foreslås optaget i olieforureningsloven som § 10 a, idet lovens titel samtidig foreslås ændret til at dække også de her nævnte materialer. Forureningsrådet har anbefalet den foreslåede bestemmelse.

Medens tidspunktet for ikrafttrædelsen af de regler, der vedrører olieforureningen af havet, foreslås fastsat af handelsministeren på et senere tidspunkt, hvorved tænkes på det tidspunkt, da ændringerne i den internationale konvention er blevet virksomme, finder jeg det naturligt, at bestemmelsen om forurening med andet end olie træder i kraft på sædvanlig vis 8 dage efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

Lovforslaget har været forelagt olieforureningsrådet, som har kunnet tiltræde dets fremsættelse for folketinget.

Idet jeg i øvrigt skal tillade mig at henvisse til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg herefter anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.*

Der er gået knap 2 år, siden folketinget i februar måned 1969 drøftede eksportkreditordningen og forhøjede den beløbsramme, inden for hvilken eksportkreditrådet kan give garantier og kautioner fra 5 til 6,5 milliarder kr. Når jeg allerede nu vender tilbage til folketinget og foreslår en ændring af loven, skyldes det, at væksten i eksportkreditrådets forpligtelser i den forløbne tid har været så stor, at de 6,5 milliarder kr., der i loven er fastsat som maksimum for rådets virksomhed, har vist sig ikke at være tilstrækkelige. Pr. 31. juli 1970 androg eksportkreditrådets totale forpligtelser således 6.193 mill. kr. Endvidere har ordretilgangen fra udlandet til danske skibsværfter i de senere måneder haft et sådant omfang, at

der er fremsendt ansøgninger til eksportkreditrådet om kaution over for Danmarks Skibskreditfond for yderligere 552 mill. kr. omfattende ordrer til levering langt ind i 1974.

Eksportkreditrådet har givet tilsagn om at ville stille disse kautioner, men tilsagnene er betinget af, at folketinget vedtager en forhøjelse af lovens maksimum.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har der i perioden fra 31. oktober 1968 til 31. juli 1970 været en stigning i det faktiske garanti- og kautionsansvar på 1.446 mill. kr. En væsentlig del af denne stigning skyldes øgede kautionsforpligtelser over for Danmarks Skibskreditfond i forbindelse med bygning af skibe for udenlandsk regning. Inden for dette område er eksportkreditrådets samlede forpligtelser i den nævnte periode steget med ca. 29 pct. Af rådets totale garanti- og kautionsforpligtelser vedrører herefter ca. 58 pct. skibskontrakter. Indregnes de givne betingede tilsagn på 552 mill. kr. i de samlede forpligtelser, forøges de nævnte procentsatser til henholdsvis ca. 49 og ca. 61.

Den stærke rentestigning, som har gjort sig gældende overalt i den vestlige verden, sammenholdt med det betydelige opsving i efterspørgslen efter nye skibe, har naturligt nok blandt de betydelige skibsbyggende nationer rejst debat om rimeligheden af at fastholde en rente på 6 pct. i forbindelse med værfternes ydelse af langtidskreditter til køberne.

I det sidste halve år har der i OECDs skibsbygningskomité været ført forhandlinger om en ændring af den gældende overenskomst om eksportkreditter for skibe, ifølge hvilken de deltagende lande har forpligtet sig til ikke at yde støtte til eksport af skibe, såfremt kontraktsummen, kredittiden overstiger 8 år og renten er lavere end ca. 6 pct. p. a.

I disse dage forhandles der på ny i komiteen, og jeg håber, at der nu vil kunne skabes bred tilslutning til en forhøjelse af minimumsrenten med 1 eller 1½ pct. Spørgsmålet om forøgelse af kontraktrenten har også været inddraget i debatten; men sympatien herfor har ikke været stor, da man i så fald ville komme op på en kontraktrente, som overstiger den, der almindeligvis kræves ved langtidskreditter på andre kapitalvarer.